

 Я ПРИЙНЯВ
ЙОГО В СВОЄМУ
БУДИНКУ

Сімейний буклет + календар
Адвент / Різдво 2022

Шановні родини,

поки я пишу, я уявляю, як ви збираєтесь у молитві з цією книжкою і день за днем аж до Різдва, готові відкрити віконце календаря. Я щиро сподіваюся, що цей період Адвенту стане нагодою для спільної подорожі, під час якої дорослі та діти зможуть навчитися уважно, сердечно та спільно слухати Слово Боже. У наших домівках ви можете відчувати те сопричастя, до якого звернувся Папа. Франциск і синодальна подорож, яка існує в Церкві, постійно запрошують нас. Я усвідомлюю, що наш ритм життя часто неспокійний, і не завжди можливо знайти час для відпочинку, щоб зупинитися і помолитися разом. Я хочу, щоб маленькими кроками кожен, від найменшого до найстаршого, міг заново відкрити диво взаємного прийому та відроджених сімейних стосунків. І нехай ваш дім стане «яслами» для нашого Бога, який приходить у світ, щоб бути нашим учителем гостинності та любові.

Щасливого Адвенту,
+ Vescovo Francesco

Назва адвентової подорожі «Він прийняв його в своєму домі» натхненна першими віршами євангельського уривку від Луки, який розповідає про прийом Ісуса в домі Віфанії і який супроводжує нас як євангельська ікона в цій пасторалі. року (Лк. 10, 38-42). Ісус уже в дорозі, він заходить у село Віфанію в пошуках дому та привітних облич, і одразу жінка вітає його. Саме цей стиль гостинності ми хочемо виховати через сімейну молитву та приклад тих героїв, яких ми зустрінемо у святкових Євангеліях.

Тижневий ритм молитви для дорослих і дітей буде позначений сімома іконами, по одній для кожного способу молитви, починаючи з неділі:

СВІЧКА: збиратися в молитві навколо Євангелія в неділю,

ЛИСТ: навчитися відвідувати Слово по понеділках,

МУЛЬТФІЛЬМ: почути голоси братів у вірі по вівторках,

МЕГАФОН: луною добрих слів по середах,

СТРАВА: освятити стіл і родину в четвер,

ХАРАКТЕР: молитися через мистецтво по п'ятницях,

НОЖИЦІ, щоб зробити жест з дітьми в суботу.

Щодня нас запрошуватимуть відкрити віконце в календарі, не лише як знак Різдва, що наближається, але й як додатковий інструмент молитви.

Продовжуючи тему HOST, проект благодійної уваги в період Адвенту спрямований на підтримку служби «Dormitorio Galgario» Caritas Diocesana Bergamasca у модальності збору предметів першої необхідності та деяких пропозицій щодо підвищення обізнаності громад щодо цього питання. бідності.

Щоб дізнатися всі деталі та мати можливість зробити свій внесок, вставте QR-CODE і відвідайте веб-сайт www.diocesibg.it

1

а

ПЕРШИЙ ТИЖДЕНЬ

Прийняти
СВІТЛЮ

Хрестимося

3 Євангелія від Матвія (24, 42-44)

Тож пильнуйте, бо не знаєте, якого дня Господь ваш прийде. Спробуй зрозуміти це: якби господар знав, о котрій ночі прийде злодій, він би пильнував і не дозволив би проникнути в свій будинок. Тому готуйтеся й ви, бо Син Людський прийде в ту годину, якої ви не уявляєте.

Давайте відкриємо вікно календаря і знайдемо слова молитви молитися разом і вказівки, яких слід дотримуватися з дітьми

Дякуємо за цей час, який ви нам приділяєте: ми чекаємо на вас.

Розважаємо

Дай нам своє світло, щоб ми могли зустрітися з тобою. **Розважаємо**

Допоможіть нам завершити цю адвент-мандрівку, яка починається сьогодні. **Розважаємо**

Помолимося

Образ, який відкриває адвентну подорож, є деталлю, взятою з картини «Пророк Ілля, який возноситься на небо на вогненній колісниці», епізоду, описаного в другій Книзі Царів, роботи Антоніо Чіфронді (Клузоне, 1656 р.). – Брешія, 1730) і зберігається в церкві Сан-Джованні Баттіста ді Стеццано.

Хрестимося

Слухаємо перше читання, проголошене вчора у Святій Месі.

3 книги пророка Ісаї (2, 1-5)

Послання, яке Ісая, син Амоса, отримав у видінні про Юду та Єрусалим: «Ходіть, піднімося на гору Господню, до храму Бога Якова, щоб Він навчив нас доріг Своїх, і ми може йти його стежками. Свої мечі зламатимуть і зроблять з них плуги, з їхніх списів зроблять коси; нація більше не підніме меча на іншу націю, вони більше не навчатимуться мистецтва війни. Дому Якова, прийди, ходімо у світлі Господньому».

Залишмо кілька хвилин тиші, щоб ми могли переосмислити Слово, яке ми почули, і передати вголос те Слово, яке особливо нас «просвітило». Потім ми відкриваємо віконце календаря, щоб знайти слова молитви та молитися разом.

Ти просиш нас повернутися в дорогу, дай нам сили. **Розважаємо**

Допоможи нам подолати лень і виправдання відсутності часу на Тебе.

Розважаємо

Іноді ми відчуваємося самотніми та загубленими: ніщо ніколи не розділяє нас із Тобою. **Розважаємо**

Давайте
послухаємо

Хрестимося

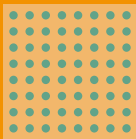
Сьогодні ми дозволяємо себе супроводжувати словами коментаря дона Луки Делла Джованни, священника нашої єпархії, до уривку пророка Ісаї, який був почутий учора.

Схоже, що пророк Ісаїя жив в Єрусалимі між VIII і VII століттями до нашої ери, в той час, коли народ Ізраїлю переживав період сильної напруги і, перш за все, йому загрожували ассирійці. Ізраїль, маленька територія серед великої землі, починав відчувати свій кінець у повітрі, перебуваючи в ілюзії військового захисту своїх кордонів. Це будуть справді страшні роки: війна, голод, смерть... вони довго спустошуватимуть народ Божий. Пророк Ісаїя покликаний Богом чекати, щоб передусім побачити світло в кінці тунелю. Запрошення «піднятися на гору» (де колись стояв храм) виражає бажання вийти з темряви і попрямувати до неба, до світла. Усі зібрані люди будуть як великий маяк світла, щоб освітлювати новий світ, нову історію завіту.

Ми відкриваємо віконце календаря, щоб дозволити себе спровокувати запропоноване запитання.

Давайте помовчимо на кілька хвилин і поділимося вголос тим словом коментаря, яке нас особливо вразило. На завершення ми беремо один одного за руки і разом читаємо молитву «Отче наш».

Давайте
медитувати

Хрестимося

Давайте разом прочитаємо свідчення Маріан, українки, яка за війни була змушена тікати з рідної країни.

Я Мар'яна, я українка і з дітьми я була змушена втекти зі своєї країни, тому що війна налякала мене і вона підійшла надто близько до мого дому. Мій чоловік залишився в Україні захищати нашу землю: я дуже переживаю за нього. Якщо перші кілька днів після втечі я була дуже зла, то потім в мені почав переважати смуток: «чому люди ненавидять один одного?», — дивувалася я. Тепер, чесно кажучи, я трохи спокійніша, трохи світла робить темряву більш терпимою: я знайшла багато добрих, привітних і щедрих людей, які не засуджують мене, а просто хочуть, щоб мої дітям та мені було добре і нехай закінчиться війна. Якби ми всі були справді хороші, якби ми навчилися любити одне одного трохи більше, бути менш егоїстичними, я впевнена, що все справді було б прекрасніше і більше не було б воєн. Це найбільша надія в моєму серці.

Давайте відкриємо вікно календаря щоб дізнатися сьогоднішній молитовний намір.

Ми говоримо вголос ім'я людини або особливо важливу для нас ситуацію. Потім беремося за руки і разом читаємо молитву «Отче наш».

Ми довіряємо

Хрестимося

Давайте відкриємо вікно календаря і виконуємо запропонований жест

Стоячи навколо столу, ми беремо один одного за руки і один молиться за всіх наступними словами.

Дякуємо Господу за дар цієї їжі приготований з турботою та любов'ю: підтримайте нас на шляху в цей час очікування твого приходу, тому що ми можемо вас впізнати і зустріти в повсякденному житті. Ти світло світу, освітлює наш шлях. В ім'я Отця і Сина і Святого Духа.
Амінь

Якщо є діти, батьки хрестять своїх дітей на чолі.

Завершуємо молитвою «Отче наш».

Свічка залишається запаленою протягом усієї трапези.

Ми
благословляємо

Хрестимося

Давайте дозволимо собі уявити обличчя та поставу пророка Іллі, зображеного на образі, який відкриває цю подорож Адвенту, щоб ми могли навчитися приймати світло Господа в нашому житті.

Адвент — це час рук, що простягаються до неба в бажанні напитися світла; час серця, яке живе в такому тривожному очікуванні, що не дає спати і терпіти години й години нічного неспання, підкріплене надією на виконання обіцянки. Це час відродити в серці бажання «правдивого світла, що просвічує кожну людину» (Ін. 1, 9), що пронизує темряву страху й насильства. Це час піднятих до неба рук, як тих, хто молиться, тих, хто кличе, тих, хто пропонує. Як той, хто й сьогодні відповідає на запрошення пророка: «Прийдіть, і ходімо у світлі Господньому»

Давайте відкриємо вікно календаря знайдемо слова молитви і молитися разом з піднятими до неба руками

Господи, підтримай нас у скруту.

Розважаємо

Господи, відкрий нас до слухання та допомоги тим, хто бореться. **Розважаємо**

Господи, прийди і живи з нашою родиною.

Розважаємо

Спостерігаємо

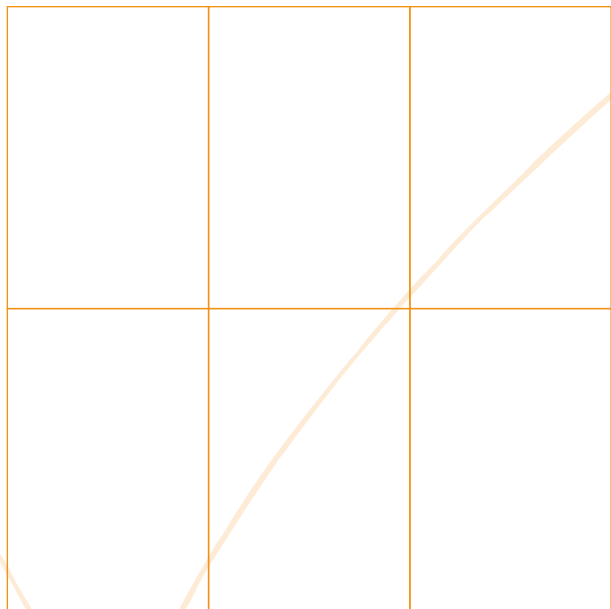
Хрестимося

Просимо присутніх дітей прочитати наступне.

У Євангелії людина чекає світла вночі. Адвент – це час, коли ми очікуємо на прихід Ісуса, Який є світлом для світу. Цього тижня свічка була символом світла, на яке ми всі чекаємо, Ісуса, якого ми покликані прийняти у своєму домі.

Давайте візьмемося за руки і разом прочитаємо «Отче наш».

Давайте відкриємо вікно календаря і дізнаємось, що ми покликані робити, щоб не втратити слід подорожі.

Складаємо

2^а

ДРУГИЙ ТИЖДЕНЬ

ПРИЙНЯТИ
СЛОВО

Хрестимося

3 Євангелія від Матвія (3, 1-6)

Уті дні прийшов Іван Хреститель і проповідував у Юдейській пустелі, кажучи: «Покайтеся, бо наблизилося Царство Небесне!». Справді, це той, про кого говорив пророк Ісаїя, коли сказав: «Голос того, хто волає в пустині: Приготуйте дорогу для Господа, вирівняйте стежки Йому!» А він, Іван, був у сукні з верблюжої шерсті та шкіряним поясом на стегнах; його їжею були саранчі та дикий мед. Тоді Єрусалим, і вся Юдея, і вся околиця над Йорданом приходили до нього, і хрестилися від нього в річці Йордані, сповідуючи свої гріхи.

Давайте відкриємо вікно календаря
знайдемо слова молитви молитися разом
і вказівки, яких слід дотримуватися з
дітьми.

Дякую за дар Твого Слова,
яким ти освітлюєш наше життя.

Розважаємо

Твоє Слово правдиве і могутнє,
допоможи нам прийняти його.

Розважаємо

Нехай Твоє Слово принесе плоди
справедливості та миру в наших
серцях. **Розважаємо**

Полотно підписане та датоване на бирці, прикріпленій до постаменту, на якому покоїться Хреститель, на якій написано «Андреа Превіталі, намальований у 1515 році». Картина «Святий Іоанн Хреститель серед святих Миколи Барійського, Вартоломео, Джузеппе та архідіякона Джакомо» зберігається в церкві Санто-Спіріто в Бергамо.

Помолимося

Хрестимося

Слухаємо перше читання, проголошене вчора у Святій Месі.

3 книги пророка Ісаї (11, 1-10)

Того дня вийде пагін із стовбура Єссея, вийде пагін із його коріння. Дух Господній спочине на ньому, дух мудрості й розуму, дух ради й мужності, дух знання й страху Господнього. Того дня станеться, що корінь Єссея підніметься, як прапор для народів. Народи з нетерпінням чекатимуть цього. Його обитель буде славною.

Давайте залишимо кілька хвилин тиші, щоб ми могли переосмислити Слово, яке ми почули, і сказати вголос слово, яке нас найбільше вразило. Потім ми відкриваємо віконце календаря, щоб знайти слова молитви та молитися разом

Коли ми не можемо розрізнити, що добре, а що погано. **Розважаємо**

Якщо ми це вітаємо, Твоє Слово змінює нас, робить кращими. **Розважаємо**

Якщо ми будемо слідувати Твоєму Слову, ми знайдемо щастя. **Розважаємо**

Давайте
послухаємо

Хрестимося

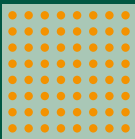
Сьогодні ми дозволяємо себе супроводжувати словами коментаря дона Луки Делла Джованни, священника нашої єпархії, до уривку пророка Ісаї, почутого вчора.

Подібно до того, як колись Бог обрав юного Давида з-поміж синів Єссея, щоб він став новим царем Ізраїлю, так і пророк Ісаї зараз закликає людей не забувати обітницю: Бог завжди залишається вірним своєму слову. Очікування нового Царя-Месії є для Ізраїлю бажанням безперервності, але також і відродження. Настав час зберігати Слово Господнє в серці з упевненістю, що Він у свій час вибере людину, здатну його повністю реалізувати. Прийняти це Слово означає «втїлити» Божу обітницю, дозволити пагону пророцтва, навіть якщо серця людей висохли через страх і невдачі. Слухання Слова у поєднанні з братерською спільністю стане чітким знаком духовного відродження, яке дозволить ізраїльському народу сміливо протистояти викликам свого майбутнього.

Ми відкриваємо віконце календаря, щоб дозволити себе спровокувати запропоноване запитання.

Давайте помовчимо на кілька хвилин і поділимося вголос тим словом коментаря, яке нас особливо вразило. На завершення ми беремо один одного за руки і разом читаємо молитву «Отче наш»..

Давайте
медитувати

Хрестимося

Прочитаймо разом свідчення Наталії, волонтера місіонерської групи парафії нашої спархії.

Слухання Бога перекладається і також виражається в слуханні іншого, прийнятого в його різноманітності. Слухання — це спосіб подолати антагонізм і конфлікт, оскільки я з повагою ставлюся до тих, хто переді мною. Я відчуваю ці добрі зустрічі в місіонерській групі молодих людей, які з часом змінилися, приймаючи людей різного віку, релігії та культури. Завдяки прислуханню до реальності потроху старі шляхи поступилися місцем більш інклюзивним і переконливим пропозиціям: діти та молодь, часто відсторонені від наших ініціатив або на яких дивляться з дещо сумнівом, стали співавторами нашої діяльності. Цей шлях слухання та вітання створює зв'язки, приносить багато радості та добра та допомагає нам рости краще. Спільне слухання Слова наповнює гармонією і робить нас усіх більшими братами: це важливо для прийняття Ісуса.

Давайте відкриємо вікно календаря щоб дізнатися сьогоднішній молитовний намір.

Ми ділимося вголос іменем людини, яку прагнемо більше почути. Тоді візьмемося за руки і разом прочитаємо молитву «Радуйся, Маріє», готуючись до завтрашньої Урочистості.

Ми довіряємо

Хрестимося

Ми відкриваємо вікно календаря і виконуємо жест, який нам пропонують.

Стоячи навколо столу, ми беремо один одного за руки і один молиться за всіх наступними словами.

Ми дякуємо Тобі, Господи, за їжу, яку Ти нам даєш і яку приготували для нас з любов'ю. І ти, Господи, дай нам стіл, точніше два: стіл Твого Слова і стіл Євхаристії. Дай, щоб і ми, як Марія, Твоя мати, що сьогодні ми згадуємо як Непорочну, ми покладаємось на Твоє Слово: як на ній сповнилося Твоє Слово, щоб ми також могли стати знаряддям твоєї любові.

В ім'я Отця і Сина і Святого Духа.

Амінь.

Якщо є діти, батьки хрестять своїх дітей на чолі.

Завершуємо молитвою «Отче наш».

Хрестимося

Дозвольмо себе уявити обличчя і поставу Івана Хрестителя, зображеного на образі на початку тижня, щоб, подібно до нього, прийнявши Слово Боже, ми могли стати голосом, який «волає в пустеля» нашого життя.

Бути голосом, лише голосом, що волає в пустелі. Місія Івана Хрестителя не проста: звучати в тиші. Він стоїть прямо і самотньо; позаду, далеко, місто людей. Усе його єство згущується в його очах і в його жесті. У нього магнетичний і проникливий погляд. В його очах живе надія на завдання в пророцтві, згідно з яким «кожна людина побачить спасіння Боже» (Лк. 3, 1-6). Його жест, імперативний і синтетичний, неможливо зрозуміти неправильно. Розгорнутий покажчик вказує на невичерпне джерело спасіння: хрест Ісуса, на якому загорнутий сувій і на якому викарбувані слова пророка: «Ось Агнець Божий!».

Ми відкриваємо віконце календаря, щоб знайти слова молитви і молитися разом єдиним голосом.

Наше життя не завжди говорить про Тебе, Господи. **Розважаємо**

Господи, допоможи нам відчуту Твою присутність у голосах людей, яких ми зустрічаємо. **Розважаємо**

Прийди, Господи, чекаємо на Тебе. **Розважаємо**

Спостерігаємо

Хрестимося

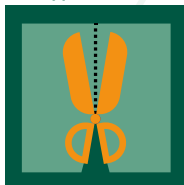
Просимо присутніх дітей прочитати наступне.

Євангеліє розповідає нам про Івана Хрестителя: він перший прислухався до Слова Божого і закликав до цього всіх. Біблія — це Слово, до якого ми також повинні прислухатися, щоб зробити себе гостинним домом для Ісуса та інших.

Давайте візьмемося за руки і разом прочитаємо «Отче наш».

Давайте відкриємо вікно календаря і дізнаємось, що ми покликані робити, щоб не втратити слід подорожі.

Складаємо

ТРЕТІЙ ТИЖДЕНЬ

Прийняти
ЗАПИТАННЯ

Хрестимося

3 Євангелія від Матвія (11, 2-6)

У той час Іван, який перебував у в'язниці, почувши про діла Христа, послав через своїх учнів сказати: «Чи Ти Той, Хто має прийти, чи чекати нам іншого?». Ісус відповів їм: «Ідїть і скажіть Іванові, що ви чуєте і бачите: сліпі прозрівають, криві ходять, прокажені очищаються, глухі чують, мертві воскресають, бідним Євангеліє проповідується. І блаженний, хто не знаходить в мені приводу для ганьби!»..

Давайте відкриємо вікно календаря виявити слова молитви молитися разом і вказівки, яких слід дотримуватися з дітьми.

Ми живемо у важкий час, допоможи нам Господь! **Розважаємо**

Мати віру сьогодні нелегко, Господи, збережи нас єдиними. **Розважаємо**

У нас багато питань, Господь відповість нам. **Розважаємо**

Фреска «Проповідь св. Іоанна Хрестителя» була створена в 1733 році Джованом Баттістою Тьєполо (Венеція, 1696 - Мадрид, 1770) для прикраси оновленого купола каплиці Коллеоні. Картина є частиною циклу, який розповідає історії Івана Хрестителя, святого покровителя каплиці з моменту її освячення в 1475 році, коли Бартоломео Коллеоні був ще живий.

Помолимося

Хрестимося

Слухаємо перше читання, проголошене вчора у Святій Месі.

З книги пророка Ісаї (35, 1-5)

Хай веселиться пустиня й неплодні земля, хай веселиться і квітне степ. Як квітка нарциса може розквітнути; так, співайте з радістю та ликом. Зміцни слабкі руки, зміцни коліна, що хитаються. Скажи заблудлому серцю: «Будьте мужні, не бійтесь! Ось ваш Бог, приходиться помста, божественна нагорода. Він приходиться, щоб врятувати вас». Тоді відкриються очі сліпих і відкриються вуха глухих.

Давайте залишимо кілька хвилин тиші, щоб ми могли переосмислити Слово, яке ми почули, і поділитися вголос питанням, яке виникло в нас.

Потім ми відкриваємо віконце календаря, щоб знайти слова молитви та молитися разом

Коли життя тече через наші руки, зайняті тисячею зобов'язань. **Розважаємо**

Коли ми стоїмо перед важливим вибором. **Розважаємо**

Коли ми не знаємо, куди йти. **Розважаємо**

Давайте
послухаємо

Хрестимося

Ми дозволяємо себе супроводжувати словами коментаря дона Луки Делла Джованни, священника нашої єпархії, до уривку пророка Ісаї, почутого вчора.

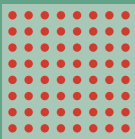
За короткий час навіть велике місто може стати пустелею! І навіть найрозкішніша земля може стати дуже посушливою, якщо дощ не йде кілька місяців. Образ пророка Ісаї передає душевний стан народу, що перебував у вигнанні. Але пустеля — це не кінець, для тих, хто вірить, це лише початок. Чудо, яке ви відчуваєте, коли бачите, як у пустелі розквітає один бутон, безцінне. Навіть серце людини інколи може опинитися в екзистенціальній пустелі: саме тут виникають найгрубіші питання життя. Сприйняття нікчемності себе є умовою для того, щоб стати на новий шлях. Це вдалий час «засукати рукава» в впевненості, що там, де є кінець, є також новий початок. Ізраїль спокутує себе, серйозно ставлячись до глибоких питань, дозволяючи Божому Слову омити їхню душу та творити несподівані чудеса.

Ми відкриваємо віконце календаря, щоб дозволити себе спровокувати запропоноване запитання.

Давайте помовчимо на кілька хвилин і поділимося вголос тим словом коментаря, яке нас особливо вразило.

На завершення ми беремо один одного за руки і разом читаємо молитву «Отче наш».

Давайте
медитувати

Хрестимося

Давайте разом прочитаємо свідчення Антоніо, координатора Центру сімейних консультацій Скарпелліні в Бергамо.

Питання завжди було першим кроком до досягнення спасіння. Ті, хто ставить запитання, вже зробили кілька більш-менш свідомих кроків у собі: визнали свої обмеження, визнали, що допомога приходить ззовні, і вирішили покластися на когось іншого. Насправді людина вже на шляху до добра. Але питання, яке є типово людським рухом, має зустріти привітність, яка натомість є суто божественним рухом. Новизна Євангелія веде нас до розуміння того, що запропоноване Богом спасіння передує питанню. Ісус не чекає, щоб Його розпізнали, щоб померти на хресті, милосердний батько не чекає покаяння свого сина, щоб побігти Йому назустріч. Спасіння передує проханням, тому що любов не потрібно заслужити.

Давайте відкриємо вікно календаря щоб дізнатися сьогоднішній молитовний намір.

Ми вголос ділимося питанням, яке, як сім'я, хочемо довірити Богові.

На завершення ми беремо один одного за руки і разом читаємо молитву «Отче наш».

Ми довіряємо

Хрестимося

Давайте відкриємо вікно календаря
і виконуємо жест, який нам пропонують.

Стоячи навколо столу,
ми беремо один одного за руки
і один молиться за всіх наступними словами.

Дякую Господи за їжу
що й сьогодні ти нам даєш.
Ми знаємо багатьох у світі
вони не мають того, що потрібно, щоб прогудувати себе.
Трагедія в тому, що ми звикли до цієї трагедії
і ми навіть більше не ставимо собі питань.
Як Петру, то й нам сьогодні передусім
поставити питання: "Ти мене любиш?",
а потім ваше запрошення: «Іди за мною».
Вчини нас, Господи, Твоєю відповіддю на питання про любов
щоб убогі піднімали Тебе в молитві.
В ім'я Отця і Сина і Святого Духа.
Амінь.

Якщо є діти, батьки хрестять своїх дітей на чолі.
Завершуємо молитвою «Отче наш».

Ми
благословляємо

Хрестимося

Давайте дозволимо собі уявити обличчя трьох персонажів, зображених на зображенні цього тижня. Вони зміщені, але їхні погляди звернені вгору, ніби навчають нас пози довіри, єдиної, яка вітає Бога в нашому житті.

Приголомшений, поглинений, можливо, витіснений. Обличчя тих, хто чує голос пророка, видають інтимну реакцію. Слова Хрестителя не залишають нас байдужими. Натомість вони породжують глибокі запитання, які відбиваються в серці тих, хто приділяє їм увагу. Викрадений літній чоловік відвідує проповідь. Його очі виявляють його внутрішній настрій, весь напружений у слуханні. Неначе лунає наполеглива луна єдиного запитання: «А нам що робити?» (Лк. 3, 10). Але навіть пророк не позбавлений тягара внутрішніх досліджень і запитань. «Ти той, хто має прийти, чи ми маємо чекати іншого?» Я не боюся запитати Ісуса. Він дозволяє себе перетнути запитанням, визнаючи, що з нього народжується наступне.

Ми відкриваємо віконце календаря, щоб знайти слова молитви і разом молитися, звернувши очі догори.

Господи, ось руки мої: нехай принесуть дари голодним. **Розважаємо**

Господи, ось мої ноги: вони досягають тих, хто почуввається самотнім. **Розважаємо**

Господи, ось моє серце: неси Свою любов до кожного брата. **Розважаємо**

Спостерігаємо

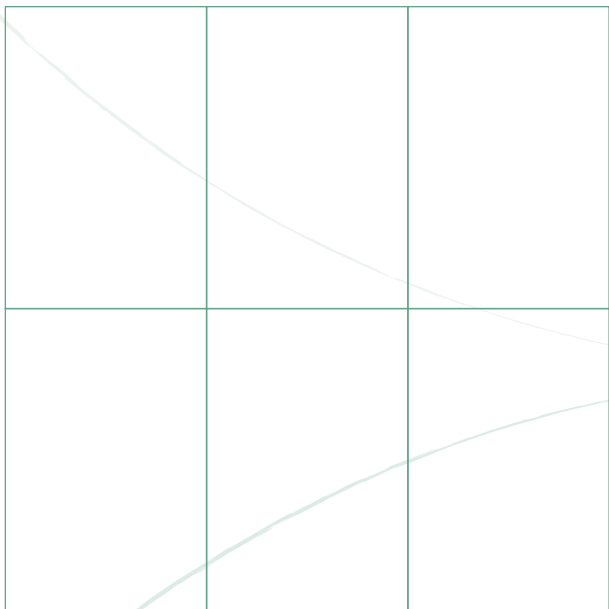
Хрестимося

Просимо присутніх дітей прочитати наступне.

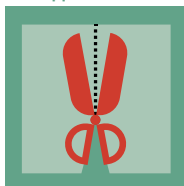
Євангеліє нагадує нам, що іноді в людей виникають запитання: не треба їх боятися! Знак питання нагадує нам, що нам потрібно залишити місце для цих запитань, навіть якщо ми не завжди маємо відповіді.

Давайте візьмемося за руки і разом прочитаємо «Отче наш».

Давайте відкриємо вікно календаря і дізнаємось, що ми покликані робити, щоб не втратити слід подорожі.

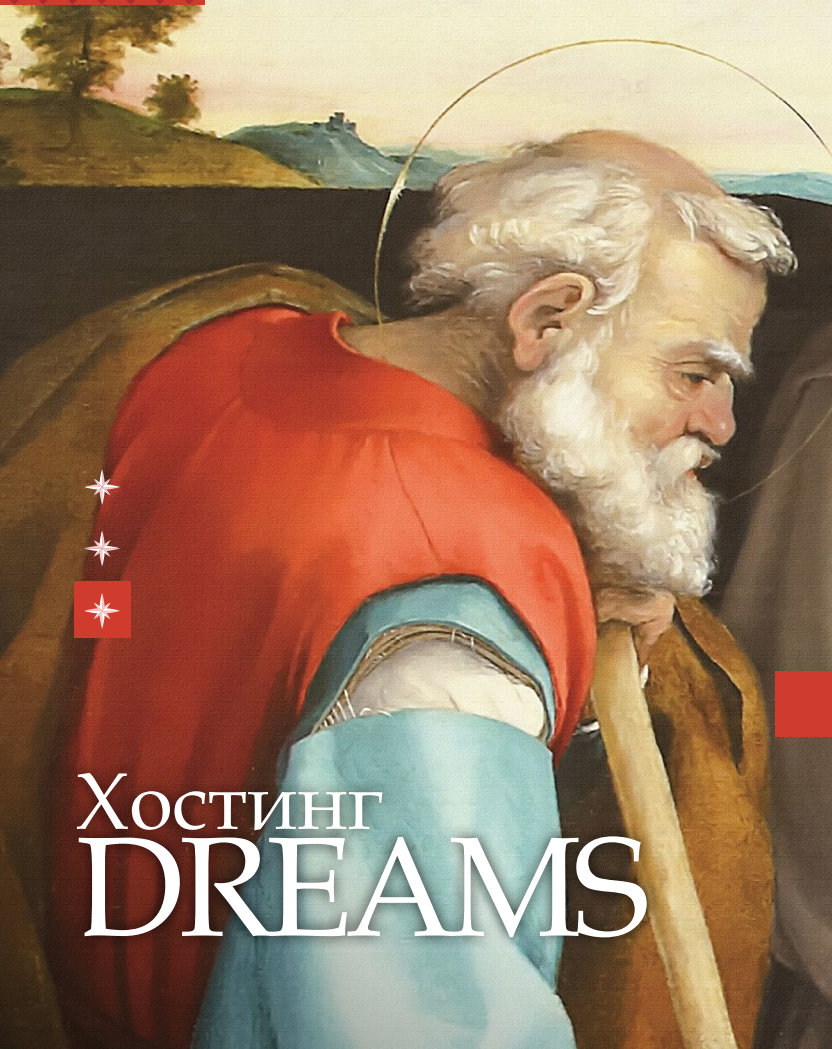
Складаємо

4

а

ЧЕТВЕРТИЙ ТИЖДЕНЬ

ХОСТИНГ
DREAMS

Хрестимося

З Євангелія від Матвія (1, 20-24)

Але коли [Йосиф] міркував про це, ось ангел Господній з'явився йому уві сні та й сказав йому: Йосифе, сину Давидів, не бійся взяти з собою Марію, наречену твою. Насправді дитина, яка народилася в ній, походить від Святого Духа; вона народить сина, і ти назвеш його Ісусом: насправді він спасе свій народ від їхніх гріхів».

Усе це сталося для того, щоб збулося сказане Господом через пророка: Ось Діва зачне і народить Сина: Йому дадуть ім'я Еммануїл, що означає: з нами Бог. Прокинувшись від сну, Йосип зробив так, як наказав йому ангел Господній, і взяв свою наречену з собою.

Давайте відкриємо вікно календаря
виявим слова молитви молитися разом

і вказівки, яких слід дотримуватися з дітьми.

Йосиф — закохана людина: він любить, як любить Бога.

Йосип справедливий чоловік: він бачить те, що бачить Бог.

Йосип — людина віри: він мріє про те, про що мріє Бог.

Сан-Джузеппе — один із 4 святих, яких Лоренцо Лотто (Венеція, близько 1480 — Лорето, 1557) намалював у 1521 році біля підніжжя трону Марії для церкви Сан-Бернардіно в Бергамо. Разом із ним зображені Сан-Джованні Баттіста, Сант-Антоніо Абате та Сан-Бернардіно, відповідно покровителі околиці, села та церкви

Помолимося

Хрестимося

Слухаємо перше читання, проголошене вчора у Святій Месі.

3 книги пророка Ісаї (7, 10-14)

У ті дні Господь промовляв до Ахаза: «Проси собі знака від Господа, Бога твого, з глибини пекла або згори». Але Ахаз відповів: «Не буду просити, не хочу спокушати Господа». Тоді Ісая сказав: «Послухайте, доме Давидів! Хіба мало тобі втомлювати людей, чому ти хочеш ще й мого Бога втомити? Тому сам Господь дасть вам знак. Ось: діва зачне і народить сина, якого назве Еммануїлом».

Давайте залишимо кілька хвилин тиші, щоб ми могли переосмислити Слово, яке ми почули, і поділитися вголос знаком присутності Бога, який ми бачили в нашому житті.

Давайте відкриємо віконце календаря, щоб знайти слова молитви та помолимося разом. Давайте відкриємо віконце календаря, щоб знайти слова молитви та помолимося разом.

Коли життя засмучує нас несподіваними подіями. **Розважаємо**

Коли нам важко втілити Твоє Слово в життя. **Розважаємо**

Коли наше серце закрите для Твоєї мрії про нас. **Розважаємо**

Давайте
послухаємо

Хрестимося

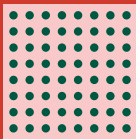
Ми дозволяємо себе супроводжувати словами коментаря дона Луки Делла Джованни, священника нашої єпархії, до уривку пророка Ісаї, який був почутий учора.

Крім Ассирійської імперії, яка розташувала свої війська на кордонах, Ахазу (царю Юди) також загрожують царі Араму та Ізраїлю. Його серце схвильоване від страху та відчаю, тому що він боїться, що його королівство не матиме майбутнього. Це сам Бог провокує його душу, занурену в біль, щоб він міг плекати велику мрію про свій народ. Однак Ахаз не хоче знати, навпаки, все більше замикається у своїх кошмарах. У цей момент слово надії повертається до пророка Ісаї, який сповіщає про народження «особливого сина». Цей син буде несподіваним подарунком для кожного, це буде здійснення мрії Бога для людства, недвозначний знак його присутності серед людей. Його називатимуть «Емману-Ель», що в перекладі з івриту означає «з нами Бог». Це Божий вибір — мріяти про великі мрії, не втрачаючи з поля зору конкретну реальність людей, якою буде життя Ісуса.

Ми відкриваємо віконце календаря, щоб дозволити себе спровокувати запропоноване запитання.

Давайте помовчимо на кілька хвилин і поділимося вголос почуттям, яке ми відчули, почувши, що Бог також мріє про велике для нас. На завершення ми беремо один одного за руки і разом читаємо молитву «Отче наш».

Давайте
медитувати

Хрестимося

Давайте разом прочитаємо свідчення Мікеле, муніципального радника Скандорашате.

Ялежу, звернувши очі до неба, і хто мені скаже, що коли день, ти не бачиш зірок, а якщо ніч, сонце не може світити в мені? Я кладу голову, вільну від усіх думок, у пісок на літньому пляжі або на гірську скелю з привітною формою, сформованою водою струмка. Ось я перед матеріалізацією думки про мрію, що зробила дім. Це для мене погостювати у сні. Зірка впала, руку міцно тримають ті, хто поруч. Я вірю в мрію бути близьким до найвищої форми благодійності — політики. Я повністю занурений у віру в те, що так, це правда, мене навчили, але одного дня я зроблю це настільки шляхетним, що повернуся додому. Господар у собі, хлопча, мрія Життя.

Відкриймо віконце календаря, щоб дізнатися про сьогоднішній молитовний намір.

Ми вголос ділимося великою мрією, яку хочемо плекати на майбутнє. На завершення ми беремо один одного за руки і разом читаємо молитву «Отче наш».

Ми довіряємо

Хрестимося

Давайте відкриємо вікно календаря
і виконуємо жест, який нам пропонують.

Стоячи навколо столу,
ми беремо один одного за руки
і один молиться за всіх наступними словами.

Дякую Господи за такий накритий стіл,
що змушує нас зрозуміти ваш унікальний спосіб зробити вам подарунок:

через руки тих, хто любить нас.

Коли ми живемо в тяжкі хвилини,
спокуса — просити у вас знака, допомоги.

Йосипу, праведнику, який наснив те, що Ти мрієш, натомість
ви попросили його стати знаком для вас. Допоможи нам
розширити наше серце стати знаками твоєї любові,
у цьому домі, у нашій громаді, куди б ми не пішли.

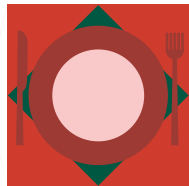
В ім'я Отця і Сина і Святого Духа.

Амінь.

Якщо є діти,
батьки хрестять своїх дітей на чолі.

Завершуємо молитвою «Отче наш».

Ми
благословляємо

Хрестимося

Дозвольмо себе спровокувати літнє обличчя святого Йосипа, персонажа тижня, який погодився перевернути своє життя з ніг на голову, щоб зробити себе домівкою Божої мрії для людства.

Йосифу нелегко було зрозуміти Божу волю, хоча він був людиною справедливою і мав повну довіру до Всевишнього. Він поглинений, ніби зосереджений на чомусь невизначеному, на чомусь схожому на сон. Можливо, він не був людиною, яка приділяла надто багато уваги снам. Це був конкретний і скромний чоловік, який твердо стояв на землі – так він, здається, сказав жестом, піднімаючи свій коричневий плащ, щоб показати їм. Він був теслею, який не шкодував себе в своїй роботі – можливо, рукав його куртки розшився, коли він працював у майстерні. Проте він приймає волю Господа уві сні і вітає її. Йосип приймає Божий «сон» бути Еммануїлом, «Богом з нами». Не без зусиль. Його очі ніби шукають пояснення тому, що з ним відбувається.

Давайте відкриємо віконце календаря, щоб знайти слова молитви та помолимось разом, заплющивши очі та з'єднавши руки.

Не все йде так, як хотілося б. **Розважаємо**

У нас є мрії, які ми хочемо втілити в життя. **Розважаємо**

Зроби наші серця пильними до Твоїх мрій заради нашого щастя. **Розважаємо**

Спостерігаємо

Хрестимося

Просимо присутніх дітей прочитати наступне.

У центрі уваги – зірка, яка стає знаком нашої мрії та Бога, яка сьогодні ввечері вестиме нас до Божого Немовляти, сповитого й покладеного в ясла.

Бог відкрив Йосипу Свій сон уві сні. Зірка спонукає нас думати про мрії та бажання: навіть Бог має їх на нас. Від нас залежить знати це і дозволити нам керуватися бажанням Бога щодо нас.

Давайте візьмемося за руки і разом прочитаємо «Отче наш»

Давайте відкриємо віконце календаря і дізнаємось, що ми покликані робити наприкінці Адвенту.

Складаємо

Прийматиме
БОГА

Хрестимося

З Євангелія від Луки (2, 15-20)

Як тільки ангели відійшли від них на небо, пастухи сказали один одному: «Ходімо ж аж до Віфлеєму, подивимося на ту подію, про яку сповістив нам Господь». Вони пішли, не зволікаючи, і знайшли Марію, Йосипа та Немовля, що лежало в яслах. І, побачивши, повідомили, що їм сказали про дитину. Усі, хто слухав, були вражені тим, що їм розповіли пастухи. Марія ж зберігала всі ці речі, роздумуючи про них у своєму серці. Пастухи повернулися, прославляючи і вихваляючи Бога за все, що чули і бачили, як їм було сказано.

Давайте відкриємо вікно календаря розкрити короткий коментар до художнього твору із зображенням Різдва і вказівки, яких слід дотримуватися з дітьми.

Помолимося разом, кажучи:

Сьогодні світло нам світить.

Сьогодні для нас народився Ісус,
Спаситель. **Розважаємо**

Бог уподібнився нам, щоб ми могли
стати подібними до Нього. **Розважаємо**

Разом з Марією ми зберігаємо цю
велику любов у наших серцях.
Розважаємо

Картина «Різдво Ісуса», що зберігається в парафіяльному музеї Санта-Марія Ассунта ді Вертова, приписується Джованні Кароббіо (Нембро, 1687 – 1752), художнику, який народився в Нембро і навчався в Брешії, який працював у Вертові в останні роки. Свого життя, виконавши в 1749 році дві картини для церкви Сан-Рокко.

Приймати
РІЗНЕ

Хрестимося

З Євангелія від Матвія (2, 1-2.9-12)

Ісус народився у Віфлеємі Юдейському за часів царя Ірода, ось прийшли якісь волхви зі сходу в Єрусалим і сказали: «Де той, хто народився, цар юдейський? Ми бачили, як сходить його зірка, і ми почали його обожнювати». [...] Вислухавши царя, вони пішли. І ось зірка, яку вони бачили, як сходить, випереджала їх, поки не прийшла й не стала над місцем, де була дитина. Побачивши зірку, вони відчували велику радість. Увійшовши в дім, вони побачили Дитятко з Марією, Його матір'ю, і вклонилися Йому. Потім вони відкрили свої скриньки і принесли йому дари: золото, ладан і смирну. Попереджені уві сні не повертатися до Ірода, вони іншим шляхом повернулися до своєї країни.

Помолимося разом, кажучи:

Ми обожнюємо вас з усіма народами землі.

Тільки ті, хто дивляться вгору, можуть побачити зірки, які вказують на Твою присутність. **Розважаємо**

Як волхви, сьогодні і щодня ми шукаємо Тебе, Господи. **Розважаємо**

Ми приносимо вам наші маленькі подарунки разом із серцем, яке розширюється для вас. **Розважаємо**

Картина «Поклоніння волхвів зі святыми Іоанном Євангелістом, Матвієм і Антонієм Падуанськими» зберігається в санктуарії Мадонни делла Коста в Сан-Галло, селі Сан-Джованні-Б'яно. Століттями це був мальовничий фон чудотворного пергаменту, що зберігався у святині. Його приписують П'єтро Річчі (Лукка, 1606 – Удіне, 1675), тосканському художнику, який між 1641 і 1650 роками написав багато робіт для церков Бергамо.

У Віфлеємі панує атмосфера свята. Навколо Марії та Ісуса – вихор облич і кольорів. Волхви нарешті досягли своєї мети. Вони носять найцінніший одяг, який виблискує яскравою інтенсивністю. Однак саме оголене й безпорадне тіло Ісуса дає світло всій сцені. Він — зірка, яку з нетерпінням шукали волхви. Перед ним вони схиляються, щоб принести дорогоцінні дари. Старший робить жест ніжності й обожнювання: цілує ніжку новонародженого. Він кладе корону та свій подарунок, так само будуть і інші двоє. Потім вони повернуться додому з порожніми руками та сповненими світла серцями, продовжуючи свою подорож, більше не потребуючи зірки та подорожуючи «іншою дорогою».

07 січня
Субота

... Різдво!

Багато християн у світі, в Італії та в нашій єпархії святкують сьогодні Різдво. Це християнські громади, які дотримуються юліанського календаря: серед них є кілька православних церков і еритрейська католицька громада обряду Геез. Українська католицька громада греко-католицького обряду в Італії з 2021 року разом із більшістю святкує 25 грудня. Але в традиціях і в родинях походження Різдво також, знову ж таки, 7 січня.

Тому ми запрошуємо вас не гасити різдвяний дух і обмінюватися добрими побажаннями 6 січня, а «залишити вогні»: у Бергамо багато людей святкують саме цього дня!

Молімося за них і разом з ними!

Завдяки:

Маріан, Наталіна, Антоніо та Мікеле
для відгуків у середу

Дону Луці Делла Джованні за коментарі до першого
святкового читання

Фонд Адріано Бернареджі для дослідження та закупівлі
творів мистецтва і каплицю Коллеоні за люб'язний дозвіл

Олів'єро, Стефанія, Франка, Дон Андреа, Джованна та
Джованні
за цінну та постійну співпрацю

Обкладинка:
Джованні Кароббіо, Різдво Ісуса,
Вертова, парафіяльний музей Санта-Марія-Ассунта.

UNIVERSITÀ
DI BERGAMO